

LÁSZLÓFFY ALADÁR

Népvándorlás

Tiszteltem álmaid,
    tisztelted álmaim,
laktunk a szülőföld
    örökzöld halmain,
ezeregy emelet
    ezeregy szerelme
életből-halálba-életbe
    terelne.
De most már elég volt,
    de most már elég lesz,

türelmem körbeért,
    végre egy kerék ez;
ki forog, mi pörög?
    utazni lehetne
elhagyott terekről
    megtalált terekre.
Népvándor örökre:
    elmegyünk, elmegyek,
földgömbnyi szekéren
    földgömbnyi kerekek.

Porhó

Minden este,
átlátszó ég alatt,
hó felett,
fenyves fáin,
fekete fenyőkön
megszólalnak a csillagrepesztő hangok
és énekek cserepein hullnak a fák alá,
hullnak a hóba,
felkavart, összetört szövegek, dallamok.
Hideg éjszakákon át,
szúrós reggeleken
s csepegő nappalok-hosszat
nyugton vannak a varjak.
De jön az este
s feketén felütik szárnyak sátrait,
kinyílnak pelyhek pihéi,
előkerülnek begyek bogyói,
megrezzennek torkok citerái,
csörrennek csőrök trombitái

s a hó mélyéről villogó csillagok
s az ég színére tapadt kényes kavicsok
millió darabra repednek szerte
izgága cigánydaloktól,
énekes veszekedések
kevert kórusának didergő dalaitól.
S a hajnali kék utakra
finom porhavat hord és hint a szél
a kötőrő, jégtörő, kristálytörő varjak
ágon lebegő városából.

Egy első betű

Elszabadulnak kételyeink és
kérdés-meteorológia fészkei be
magát a világon. Akkor lesz csak
igazi jégkorszak, igazi fehér semmi.
Ki-ki egy szarkalábnyi feketét,
első betűt megpróbál majd kimondani
egy állításból, de minden elrepül,
mindent elhessentenek a többiek.
Elszabadulnak kételyeink s marad
bizonyosságnak ég és föld, tűz és víz,
fehér és fekete, ez épp elég lesz
egy kitartóbb emberiségnek.

SZÁVAY
ISTVÁN:
ADY
EMLEKEZETE